

Architekt Petr Brauner: Rád pracuji s technologickými novinkami

TISKOVÁ ZPRÁVA | 19. 6. 2019

VÝSTAVA | Architekt Petr Brauner

VERNISÁŽ | 20. 6. 2019 v 18.30

TRVÁNÍ DO | 13. 10. 2019

MÍSTO | Muzeum moderního umění Olomouc | Galerie

KURÁTORKA VÝSTAVY | Klára Jenišťová

ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ | Petr Oulehla

GRAFICKÉ ŘEŠENÍ | Petr Šmalec

VIDEOPROJEKCE | Kamil Zajíček

INSTALACE | Jan Kutra, Vlastimil Sedláček, Filip Šindelář

Jeho stavby zná v Olomouci každý – pavilon A na Výstavišti Flora, věžový dům s vodojemem na Nové Ulici nebo Finanční úřad s Všeobecnou zdravotní pojišťovnou na Lazcích. Ucelený průřez bohatou tvorbu dvaosmdesátiletého architekta Petra Braunera nyní budou mít zájemci možnost vůbec poprvé vidět v Muzeu umění Olomouc. Výstava, která potrvá do 13. října, nabízí originální projekty i dobové fotografie, které ukazují původní vzhled jeho staveb.

Profesní kariéra architekta Braunera je spojena s olomouckým regionem, ačkoliv dílo samotné jeho hranice svým významem výrazně přesahuje. Mohli bychom v něm vyzorovat několik linií – jednu protínající napříč celou jeho tvorbu a odkazující na tradici meziválečného funkcionalismu, jiné pak více ovlivněné soudobými architektonickými proudy jako brutalismus, postmoderna nebo high-tech. Tyto však dokázal použít s citem ke kontextu, v němž novostavby vznikaly.

Petr Brauner vystudoval architekturu na brněnském VUT a na začátku 60. let nastoupil do olomoucké pobočky Stavoprojektu. Jedním z jeho prvních velkých projektů byl pavilon A pro olomoucké Výstaviště Flora. „Šlo tehdy o vnitropodnikovou soutěž, kterou jsem vyhrál. Projekt jsem dělal po práci doma, protože šlo od tzv. nadplán,“ vysvětluje Brauner. Podobu stavby silně ovlivnil její účel – květinové výstavy. „Výstavní pavilón by měl vypadat úplně jinak. Má to být bedna, která umí nejrůznější osvětlení a hlavně musí být variabilní. Já jsem tehdy v mladické naivitě či romantice vymyslel šestici stromů s větvemi, které držely další konstrukce pavilonu a korespondovaly s Florou jako květinovou výstavou.“

Technologické novinky Petra Braunera vždycky lákaly. „S novinkami musí architekt počítat. Mně se třeba moc líbí pařížské Centre Pompidou, kde architekti využili technologie v samotné estetice stavby,“ říká Brauner s tím, že nové možnosti využil třeba před pěti lety při rekonstrukci pavilonu A. „Se statiky jsme například řešili zavěšené konstrukce. To je věc, která mi sedí a pavilonu sluší.“

V případě věžového bytového domu s vodojemem na Nové Ulici přišel s atypickou konstrukcí. Využili jsme techniku montovaného bednění, což byla tehdy úplně novinka,“ zdůrazňuje architekt, který nechal dvě podlaží mezi byty a vodojemem

prázdné. Z vyššího podlaží pak vznikla terasa pro případný únik vody výpustěmi. „Vtip byl v tom, že jde o dva vodojemy. Jeden je uprostřed a kolem něj druhý. S takovým požadavkem přišel statik, zabránili jsme tím excentrickému přetížení stavby, které by nastalo vypuštěním vodojemu. Byla to hodně zajímavá práce.“

Jeho další dráhu poznamenal rok 1968 a následný vyhazov ze Stavoprojektu kvůli malované pozvánce na mikulášskou oslavu, kde stál nad malými čerty i anděly velký ruský voják se samopalem. Měl zamířit do údržbářské čety pro drogerie, ale měl štěstí. „Dostal jsem se do DRUPOSu, projekční kanceláře Svazu bytových družstev. „Dostával jsem se k zakázkám, které s bytovkami neměli nic společného – krematorium v Šumperku, provozní budova České pojišťovny v Prostějově a takové stavby. Bytovek jsem měl paradoxně strašně málo,“ vzpomíná Brauner.

Rok po revoluci dospěli manželé Braunerovi k velkému rozhodnutí – založili si vlastní kancelář. „Člověk napřed nevěděl, jestli musí vždy vyhovět zadavateli či nikoliv. Trošku jsem se motal a nevěděl jsem jak na to. V té době navíc v Česku vyvrcholila postmoderna a já s ní příliš nesouhlasil. Svazovala mi ruce. Musel jsem dělat i nějaké postmoderní stavby, například olomoucký Finanční úřad či bývalý hotel Gemo. Až časem jsem se vrátil k tomu, co se mně líbí.“

Nikdo není neomylný

Na některé své počiny se dnes Petr Brauner dívá kriticky. „S léty praxe jsem dospěl k tomu, že především u rekonstrukcí není dobře využívat vše, co je módní. Nevypadá to dobře. Například na vodojemu začala padat fasáda a já měl udělat zastřešení nad vchodem. Navrhl jsem tam v brutalismu velký sloup a až to bylo hotové, musel jsem si přiznat, že jsem to zdrbal,“ nešetří Brauner sebekritikou. „Naštěstí se pak dělala rekonstrukce, takže jsem to mohl nechat zbourat.“

Poslední práci Petra Braunera dokončí stavbaři letos a žádné další zakázky už nebere. Nic však nemusí být definitivní. „Stavba se už blíží ke konci a já začínám mít trošku pocit prázdnoty,“ přiznává.

K výstavě vznikl katalog s úvodem kurátorky Kláry Jenišťové, souhrnem Braunerových nejvýznamnějších prací i obrazovou dokumentací.

Petr Brauner se narodil 29. listopadu 1936 ve Zlíně. Vystudoval obor architektura a stavby měst na Fakultě architektury VUT v Brně v letech 1955-1961, v roce 1962 dostal umístěnku do Karviné, odkud po vojenské službě přešel do Stavoprojektu Ostrava, pobočka Olomouc. Po prověrkách v roce 1970 byl Brauner ze Stavoprojektu vyhozen, poté pracoval v DRUPOSu až do r. 1991. Posléze s manželkou založili architektonický ateliér „B&B studio“, na čas se ještě věnoval práci pro Stavoprojekt. Od roku 2012 žije a pracuje v Přerově.

Mgr. Tomáš Kasal

tiskový mluvčí

Muzeum umění Olomouc | Denisova 47 | 771 11 Olomouc

K: Muzeum moderního umění | Denisova 47 | 771 11 Olomouc

T: 585 514 282 | M: 602 671 477

E: kasal@muo.cz | [web](#) | [facebook](#) | [twitter](#)